

za tisto dobo nekaj reči. Bili so bogati, promet je bil obilen; v Ptuj je držala glavna cesta iz srca (Rima) ogromnega rimskega cesarstva, in se je tu v 3 panoge dalje na sever in jugovzhod razcepila. Vojaštva je bilo v Ptuj navadno obilo in večkrat so se tukaj zbirale cele rimske armade, da so zamogle vdariti na sovražnika, na katero koli stran je bilo treba. Mesto je imelo različna posestva, celo sedajne Varaždinske toplice so tisti čas bile Ptujске občine.*) Ivan Tkalčič tako sklepa: V Toplicah je Ptujška občina v drugem stoletji — okoli l. 170 p. K. r. postavila drago in krasno svetišče — tempel, — posvečen nimfam (Nymphe bile so starim poganom boginje studentcev, kopelj itd.) tako velikih stroškov pa Ptujška občina ne bi bila prevzela, ako Toplice ne bile njena lastnina.

Zagraje okoli studenca, kjer zvirajo tisti krop, ti kažejo ostanke nimfeja — kateri pa je bil za nekoliko let pogorel. V trdi marmor vidiš vrezane in jako umetno izdelane različne poganske podobe; in nad vrati, katere peljejo v krasen vrt v Toplicah, vidiš v stari rimski kamen vsekane besede: (Nymphis Aug. sacr. itd.), katere se v slovenski besedi glasi: Vzvišenim Nimfam svetišče, občina Ptujška je na zapoved Lucija Tulija Tuska cesarskega poslanca . . . to svetišče povzdignola.

Ptuj glavno mesto gornje Panonije bil je v 4. stoletju p. K. po Gotih, v 5. stoletju po divjih Hunih popolnoma razrušen, in ni bil več v stanu se do prejšnje veljave povzdignoti. Ko so pred 40 let delali železnico iz Beča na Trst, je zablížala Ptuj za nekoliko časa zarja boljše prihodnosti, ker glavna črta bila je zmerjena tudi po Pesniški dolini: Ptuj-Celji, ali obveljala je Maribor-Celje, in Ptuj je ostal na strani.

Luč krščanske vere je bila staremu Ptuj že rano zasvetila, ali po sv. Mohorju, ki je bil tovariš sv. Ev. Marka in škof v slavni Akvileji, ali po Androniku, ki je bil učenec sv. Ap. Pavla in prvi škof v imenitnem Sremu — Sirmium — daleč doli na Savi, kjer stoji sedaj mesto Mitrovica, to še med učenjaki ni dognano; — z obema imenitnima mestoma je bil Ptuj v tisti dobi v tesni zvezi, toliko pa je resnično: da je Ptuj že konec 3. stoletja imel svojega škofa, ker je že l. 303 sv. Viktorin Ptujski škof storil smrt mučenika.

(Dalje prih.)

Smešnica. 45. Bolnik: „Tri leta mi že oči nagajajo. Povsod že pomoči iščem, pa povsod zastoj. Morebiti mi Vi, gospod, veste kaj svetovati?“ Doktor: „Kakor na Vašem obrazu berem, ga preveč pijete, zato so oči čedalje huje. Ako ne pustite vina, bote nazadnje še oslepeli. Prvo je tedaj, da preudarite, ali se bote vinu odpovedali ali pa očem. Eno mora biti. Po-

mislite, kaj Vam je ljubše.“ Bolnik: „Gospod! na vse kraje sem premišljeval.“ Doktor: „In kaj mislite storiti?“ Bolnik: „Da bom vendarle pri vinu ostal. Videl sem že zadosti na tem norčavem svetu, pil ga pa še vse premalo.“

Razne stvari.

(Cerkveni zbor.) Sv. oče so potrdili določbe cerkvenega zbora, katerega so lani škofje severne Amerike v Baltimori obhajali, in so se jako pohvalno izrekli nad delavnostjo zbora in sploh nad veselimi napredkom cerkvenega življenja v tej deželi.

(Velikonedeljski župnik) č. g. Davorin Napast so tako nevarno zboleli, da morajo si v Gradci pri usmiljenih bratih zdravja iskati. (Iščite najpred kraljestvo božje.) Princesinja Marija, 24letna hči češkega kneza Löwensteina je stopila v ostri red benediktinarc v Solesmes-u na Francoskem.

(Slovenski otroci pa nemški učitelji.) Na Koroškem so na večjih šolah, ki imajo čisto slovenske otroke, trdi Nemci za nčitelje. Če bo nemška oholost tako naprej šla, bodo Slovenci še doživeli na svojih šolah — kinezarjev.

(Nova posojilnica.) V Podbrezju na Koroškem so si srečno novo posojilnico napravili. To je prav, tudi to bo dobro, če ne misli velikih svot posojati. Za kmeta je zmerom nesreča, če se zadolži, velikih dolgov pa se iznebi le težko.

(Krvava obramba.) Na Gorici pri Račah je nek posestnik svoji sosedi s smrtjo žugal, a ona ga je zato z revolverjem na dveh krajih obstrelila, vendar pa rane niso nevarne.

(Čuden občinski svetovalec.) V Razvanju pri Mariboru imajo slovenski kmetje nemški obč. zastop. V imenu tega se nek J. Hess klanja „nemškemu klubu“ v državnem zboru, češ da je sramota, če se vpeljejo poleg nemških tudi slovenska imena na železničnih postajah. Druga pa ne srbi nič tega vrlega obč. svetovaleca!

(Cena hmelja.) Za hmelj pri Mariboru se dobiva po 47 do 51 fl. Sadi ga okoli Mariboru le malo posestnikov.

(Pogorela) je neka vincarija v Košakah, škoda je baje gospodarju in vincarju za 1000 fl.

(Popravek.) V dopisu iz Maribora v zadnji števil. „Slov. Gosp.“ naj se namesto: „v Repnjah, pa in v Ljubljani podružnici“, bere: „v Celju pa, v Repnjah in v Ljubljani podružnice.“ V Celju imajo namreč č. sestre svojo najstaršo in največjo podružnico s 4 razredno šolo za okoliška dekleta. Le-to vzdržuje posebno „kat. podporno društvo“ in temu na čelu je č. g. Jože Žižkar. — To je bilo po naključju v onem dopisu izostalo.

*) Sumporne Toplice kod Varaždina u Hrvatskoj. Opisal Ivan Tkalčič. Zagreb 1869.

(Mesarji) v Celovcu so sklenili v svoji zadruzi, da morajo mesarski učenci ob nedeljah popoldne priti v cerkev h krščanskemu nauku. To je gotovo bolj pametno, kakor pa če se rokodelski učenci potikajo po gostilnicah.

(Zahvala.) Preč. g. kanoniku dr. Križaniču izreka srčno zahvalo za velikodušen dar, namenjen za veliki altar cerkve pri sv. Marjeti niže Ptuja, cerkveno predstojništvo.

(Umrli) je v Samušanih, župnije sv. Marjete niže Ptuja, Alojzij Sok, še le v 22. letu svoje dobe. Bil je pokojnik narodno zaveden mladeneč, ki je opravljal županijsko delo za svojega očeta v domačem jeziku. — Slovesnega pogreba v nedeljo 25. t. m. se je vdeležilo veliko ljudstva. Naj v miru počiva!

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) se je ustanovila v Celovcu in v Mariboru.

(Uredništvo „Jurija s pušo“) naznanja, da je koledar dovršen, pa zavoljo obilnih inseratov se je zakasnil. Slavni naročniki naj potrpijo nekatere dni!

(Trgatev.) V zadnji številki se je vrnila neljuba tiskovna zmota, da vaga letošnje pekrsko vino 40 stopinj, namesto 20 stopinj. Kakor čujemo, bode cerkveno vino pri sv. Petru, v Framu in v Zavrču, ker je v resnici božja kapljica, veljalo najmanj po 100 gld. štrtinjak. Za najboljši bistriški vino se je ponujalo lastniku že 150 gld. za štrtinjak, pa ga ni dal. V Zavrču so med kmeti že vse novo vino pobrali. Okoli Maribora so dobili vinogradniki le štrti del navadnega srednjega pridelka, blizu eden štrtinjak na enem oralu. F. K. iz Male nedelje je cenil štrtinjak svojega pridelka 90 gld. Prav dobro bi nam vstregel in gotovo tudi k dobri kupčiji pripomogel, kdor bi nam še več takih zanesljivih poročil podal, po katerih se lahko kupci in prodajalci ravnaajo.

(Spremembe pri učiteljstvu.) Nadučiteljica sta postala gg. Martin Vihernik v Dolu in Franc Pečar na Holmu pri Ormužu; g. J. Stibler gre za učitelja k sv. Antonu na Pohorju; g. Viktor Filipek je postal podučitelj pri sv. Magdaleni v Mariboru, gđe. Marija pl. Strobach podučiteljica v Marenbergu.

(Od sv. Antona v slovenskih gorah se nam piše) da je tam 28. oktobra umrla 36-letna bolnica Ana Žizek, res izgled potrpežljivosti in udanosti v voljo božjo.

(Vabilo) k ustanovnemu zboru akademične podružnice „družbe sv. Cirila in Metoda“ v Gradcu, kateri bode 3. nov. (torek) ob 7^{1/2} uri zvečer v gostilni „zum wilden Mann“, Jakominigasse. Spored: I. Pozdrav gostov; II. Potrdilo pravil. III. Volitev načelnštva, namestnikov, in zastopnika pri I. rednem občnem zboru cele družbe; IV. Slučajnosti. K obilnej udeležbi vabi najuljudnejše ustanovni odbor: A. Rogina, tč. prvosednik; Jos. Blaž, tč. tajnik.

(Toča v jeseni.) Zadnjo nedeljo je popoldne v Gradcu toča padla.

(Roparji.) V nedeljo so na Tolstem vrhu pri Konjicah nepoznani moški v hišo M. Papeža vdrli, domače povezali ter jo s 300 goldinarji pobrisali.

Loterijske številke:

V Trstu 24. okt. 1885:	3, 89, 51, 47, 79
V Linci „ „	68, 29, 54, 40, 56

Prihodnje srečanje 31. oktobra 1885.

Št. 8455.

Oklic

dražbe premičnega blaga.

C. kr. okrajno sodišče desnega broga Drave v Mariboru naznanja, da se bodo

5. novembra 1885

predpoldne od 8 ure naprej pri pohoistvu gosp. Pavla Glaser-ja v Cmolniku 10 polovnjakov vina letine 1883, 1884 in 1885 brez sodov, potem en voz, več hišnega orodja, posebno omare, mize, stoli, postelje itd. dražbeno in prostovoljno oddali.

Maribor, dne 27. oktobra 1885.

Wieser.

Oznaniilo.

Dne 2. januvarija 1886 začne se poluletni poduk na deželni podkovaalni šoli v Gradcu in odda se pridnim in potrebnim kovačem 10 deželnih stipendij po 50 fl. s prostim stanovanjem, kolikor še bo prostora v zavodu; potem še od večih okrajev, kmetijskih podružnic in konjerejskih društev enako po 50 fl.

Pogoji za stipendijo so 18letna starost, zdravje in krepka vzrast, domovinska pravica na Štajerskem, dobro dovršena ljudska šola in delovanje vsaj dveletno kot kovaški pomočnik.

Vrhu tega se mora še vsak prosilec z reverzom zavezati, da bode poduk dovršivši podkovaalno obrt najmanj 3 leta na Štajerskem, oziroma v tistem okraju, od katerega bi stipendijo prejel, kot mojster ali pomočnik izvrševal.

Prošnje z reverzom, s krstnim in domovinskim listom, s spričevalom o zdravju in o šolskem poduku, z učilnim pismom, delalsko knjigo ter s spričevalom o premoženju in obnašanju podprte, naj se vložijo pri deželnem odboru najdalje do 30. dne novembra t. l.

Kovači, ki jim ni toliko za stipendijo, kolikor samo za poduk, pa se naj z dokazom 18letne starosti, dobro dovršene ljudske šole in delalskega poleg učilnega lista dveletnega delovanja v kovačiji najzadnje v prvih 3 dneh podučevanja, t. j. od 2.—5. dne januvarija 1886 pri ravnatelju šole oglasijo.

V Gradcu, dne 17. oktobra meseca 1885.

Iz štajersk. dežel. odbora.